

19.

Snart kan dagen komma opp
Klarare än solens lopp,
Kärleken som ömt har flocknat,
Äter flamma opp.

20.

Slut mig in uti din famn!
Skrif i hjertat ditt mitt namn!
Skändaren och afundstungan
Till förtret och skam.

21.

Enckligt skall vår tid framgå,
Rosor skola våra på
Vägen den vi wandra skola
Tills vi blifwa grå.

22.

Kärleken som varit ren,
Bli en börda tung som sten,
När man lemnas som en dufwa
Ensam och allen.

23.

Hasta ej uti ditt wal,
Tro ej falska tungors tal:
Kärleken är blind som döden,
Dygdens väg är smal.

Kopierat 1 st. banta.

Sundswall. E. Blombachs Boktryckeri, 1849.

GS 1336

Kärleks-Fantasi,

eller en mycket wacker

K ä r l e k s - W i s a.

1.

Hjertat flappar i mitt bröst;
Lilla vän min enda tröst!
Är jag från ditt hjerta sluten,
Will jag ensam dö.

2.

Äldrig kan jag glömma dig,
Fast jag swiken är af dig,
En ditt namn är redan skrifwet
I mitt hjerta in.

3.

När som andra roar sig,
Ingenting förnöjer mig:
Alla gröna lunder blekna,
Om jag saknar dig.

4.

Kommer du ej mer ihåg,
Då du wid min sida låg
På din arm, du lilla söta,
Gud det endast säg.

5.

Hand i hand och bröst mot bröst,
Var det ej en ljustig tröst?
Döden skulle endast skilja
Oss ifrån hvaran.

6.

Allt hwad du och jag, min wän,
Talte om den kärleken,
Hwarje kys och samntag wäckte
Eis i kärleken.

7.

Wägen mellan dig och mig
War mig så behagelig,
Hwarje gång jag dig besökte,
Som en rosenstig.

8.

Tiden mellan hwarje gång
War mig alltid dryg och lång;
Ingen kunde hjertat hindra,
Falskhet eller twång.

9.

Om dagen är du städs hos mig,
Om natten drömmar jag om dig,
Aldrig nån'sin jag wäl tänkte
Att beswika dig.

10.

Ofta rann det i min håg,
När jag wid din sida låg:
Stall jag än min wän så städa
I en annans famn?

11.

"Ware långt ifrån den dag,"
Suckade och tänkte jag
"Att wi skulle öfwerträda
Kärleksbudens lag."

12.

Men olyckligt har det händt,
Du ditt hjerta från mig wändt,

Glädjesskålen är nu tömder,
Sorgen inneskänkt.

13.

Är då bandet slitet af,
Har din trohet gått i qwas;
Will jag ej på flickor tänka,
Tills jag läggs i graf.

14.

Men för allt hwad jorden bär,
Är jag endast af dig kär;
Trohet skall mig aldrig tröta
Fast du trolös är.

15.

Sök dig då en bättre man,
Som dig mer behaga kan!
Torde hända att jag finner
Trohet hos en an.

16.

Ingen är så stickelig,
Att han ej förbränt sig,
Sådant borde man förlåta
Dem som ångrar sig.

17.

Om det himlens affigt war,
Öf förena till ett par;
Såfängt söker man att skilja
Den Gud parat har.

18.

Hjertans lilla ljuswa wän!
På den förra kärleken
Ela klar som den har varit,
Yppa sig igen.